

nich, by to dokázali. Jejich důvod k nabytí dědictví po Františku M-ovi je dle Šu 126 nesp. říz. podmíněn důkazem jim náležejícím, že smrt Františka M-a nastala dříve, kterýžto důkaz ve sporu musí provést; mezi dědickými přihláškami Václava a Josefa M-a k celé pozůstalosti Františka M. na jedné straně a přihláškou dědiců Marie M-ové k části této pozůstalosti na druhé straně — jest rozpor. Není tedy dědické právo Václava a Josefa M-a závislo na průkazu pozdější smrti Marie M-ové, nýbrž dědické právo Marie M-ové od průkazu pozdější její smrti resp. dřívější smrti Františka M-a. Soud pozůstalostní musí zde účastníkům roli žalobní určit, ježto jde o přihlášky dědické si odporující, poněvadž Václav a Josef M. činí ve svých přihláškách nárok na celou pozůstalost po Františku M-ovi, kdežto dědici po Marii M-ové, popírajíce výhradné dědické právo oněch, tvrdí sbíhající se dědické právo vlastní (§ 125 nesp. říz.). Určení žalobní role a lhůty pro žalobu o uznání práva dědického děje se v tomto případě v zájmu veřejném, by průtahem netrpělo řízení pozůstalostní a proto zákon v tomto případě neponechává řešení kolise dědických přihlášek stranám bez určení role procesní, podle Šu 2 čís. 7 nesp. říz., nýbrž nařizuje určení role procesní a lhůty žalobní z ohledu na zájmy veřejné.

Čís. 6202.

Proti souhlasným usnesením nižších soudů o rozvrhu nejvyššího podání při dražbě movitostí jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1926, R I 670/26.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do souhlasných usnesení nižších soudů v rozvrhovém řízení nejvyššího podání za exekučně prodaný automobil.

Důvody:

Proti souhlasným usnesením nižších soudů jest dle Šu 78 exekučního řádu a Šu 528 c. ř. s. dovolací rekurs nepřipustným. To platí také pro usnesení o rozvrhu nejvyššího podání za movitosti dle Šu 283—287 ex. ř., ježto v Šu 286 ex. ř. není uveden vyjimečný předpis Šu 239 ex. ř., podle něhož se dovolací rekurs do souhlasných usnesení o rozvrhu nejvyššího podání za nemovitosti připouští. Ježto oba nižší soudy o rozvrhu nejvyššího podání za automobil rozhodly souhlasně, jest dovolací rekurs nepřipustným a bylo ho proto odmítnouti.

Čís. 6203.

I veřejná obchodní společnost, jež není protokolována, jest oprávněna žádati o zahájení vyrovnacího řízení.

K založení veřejné obchodní společnosti může dojít i konkludentním činem, předpokládajíc, že jsou tu náležitosti Šu 7 uv. zák. k obch. zák. ve znění zákona ze dne 30. června 1921, čís. 260 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1926, R I 696/26.)